veꝝ dicebat. ⁊ ſic ſeruabaẗ ꝑter illa loca quibus per ꝓ/
uincialia vel ſynodalia ſtatuta erat prouiſum contrari/
um: vt Bonon̄. Io.an.) Sed hodie non valet confir/
matio ſine vocatione huius decre. vt hic vides. Quid
ſi ſic confirmatus adminiſtrat: ſatis crederem ꝙ ſi erra
uit in facto: quia
credidit vocatio
nem factam que
facta nō erat: ex/
cuſeẗ a pena de/
cret. ſ̄. eo. auari/
cie. ⁊. c. qualiter.
maxime cum vo
catio et citatio
iſta ſit ſuperio/
ris officiū ⁊ non
partis: ſed ſi er/
rauit in iure: a di
cta pena nō cre/
derem excuſari:
ad hoc. j. de reg.
iur. ignorātia. cū
ſuis ꝯcor.
a ¶ Nominati.
Sile. j. de ſen. ex/
cō. ſtatuimus. b ¶ Generaliẗ. Et publice: q᷑ talia ed
cta in publico ꝓponi debēt: de poſtul. c. j. ⁊ eſt ꝯ illos q̄
adhuc fraudē faciūt ꝯſtitutioni faciendo hanc vocatio/
Additio nem fieri corā certis amicis. (Concor. ꝙ no. in Cle. eo. ti.
cauſam. §. veꝝ in. iiij. glo. Io.an. c ¶ Opponere. Ne
electus ꝯfirmeẗ. d ¶ Peremptorio. Nunq̄d poſt hūc
terminū veniēs audireẗ: ſup ħ dic vt. ſ̄. q̄ ma. acc. poſ.
Additio cū in tua. (Vide ſcđaꝫ q̄ſtionē quā poſui ſup ſcđa mo/
ra. j. de reg. iur. ⁊ ſcripſi in Spe. ⁊ cita. §. viſo in princi.
Io.an.) officiū tn̄ iudicis in his nō deſicit: vt. ſ̄. eo. cum
nobis oli. e ¶ Cōpetēti. ſm locoꝝ diſtantiā ꝑſonaꝝ ⁊
negocij q̄litate Io.an. f ¶ Que. ſ. dicta de vocationi/
bus faciendis: ⁊ ꝙ non valet confirmatio aliter facta.
g ¶ Obſuari. Quid in ꝓuiſiōib᷒ vł collatiōib᷒: nunq̄d
in eis habebit fieri hec vocatio: tutū puto ⁊ in his hec
fieri: nō tn̄ credo de verbis vł mēte huius iuri hoc eſſe:
⁊ facit. j. de ꝑbē. cū in illis. ⁊ optie eo. ti. lꝫ ep̄us. Io.an.
Diuiſio Quoniam. ¶ Diuidiẗ in tres ꝑtes ſm Io.an.
In prima poniẗ cauſa ꝯſtitutionis Celeſtini.
In ſecūda ipſius ꝯſtitutionis mens. ibi: Cele/
ſtinus. In tertia ex duplici cauſa illā inter has ꝯſtitu/
Caſus tiones interſerit ibi: Nos igitur. Io.an. Caſus quoniā:
quia quidam plus q̄ꝫ expediret curioſi referebāt in du/
biū an papa poſſit renūciare papatui. Celeſtinus q̄n/
tus dū ꝑſideret eccłie romane regimini: ſtatuit de conſi
lio ⁊ aſſenſu ſuoꝝ fratrū ꝙ ſummus pōtifex libere poſ/
ſit renūciare papatui: qđ ſtatutū ne obliuioni daretur:
⁊ ne de ꝑdicto caſu dubiteẗ vlterius: inter alias huius
ſexti libri ꝯſtitutiones de fratrum ſuoꝝ ꝯſilio dn̄s Bo/
nifacius hic redegit ad ꝑpetuam rei memoriā. Io.an.
Curioſi h ¶ Curioſi. Qui maiores curas exhibere volūt q̄ꝫ res
exigat. ad hoc. iiij. diſ. deniqꝫ. de ꝯſe. diſ. v. ꝗnqꝫ modis.
Additio (⁊. ff. de noua. l. doli in fi. xlix. diſ. c. j. ℣. paruo aūt naſo.
⁊. ſ̄. eo. li. de poſtu. c. j. in ꝑn. Io.an.) i ¶ Expediūt.
Qđ faciendū nō eſt. C. de ſum. tri. l. nemo. j. de here. c. ij.
⁊. j. de re iudi. abbate ad finem. k ¶ Apoſtoli. Pauli
in epiſtola ad Romanos. ca. xij. ⁊ habes eadem verba
xliiij. di. ſit rector. l ¶ Sollicitā. Vnde. j. deducere mi
nus ꝓuide videbanẗ. m ¶ Maxime. Compatiuū: vn
[…]uare pa de etiam ſi ſufficiens ſit renūciare poterit: vt ꝑ inferio/
[…]a poſſit ra patebit. n ¶ Inſufficientem. ꝓpter hoc tamen nō
[…]eponi poſſet deponi: quia ꝓpter ſolam hereſim deponiẗ. xl. di.

a tionē aūt hmōi noīatim vbi ē
coelectus: vel apparet oppoſi
b torał's generaliẗ in eccłia in
qua electio facta eſt: vt ſi qui
c ſint q̄ ſe velint opponere cōpa
d reāt aſſignato ꝑemptorio ter/
e mino cōpetēti faciēdā eſſe cē
f ſemus. Que etiā ſi electio in
ꝯcordia celebrata fuerit: vo/
g lumus obſuari. De renūcia/
tione. Bonifacius octauus.
Romanus pontifex poteſt li
bere papatui renunciare. hoc
dicit ſm Zen. ca. I

h Quoniā aliq̄ curio
ſi diſceptantes de
his q̄ non multuꝫ
i expediūt ⁊ plura
ſapere q̄ꝫ oporteat (ꝯ doctri/
k nā apłi) temere appetētes: in
l dubitationē ſollicitā: an ro.
m n pon. maxīe cū ſe inſufficientē
o agnoſcit ad regendā vniuer
ſalē eccleſiā: ⁊ ſummi pontifi/
catus onera ſupportanda: re/
nūciare valeat papatui eiuſqꝫ
oneri ⁊ honori: deducere mi/
p nus ꝓuide videbanẗ. ¶ Ce/

ſi papa. ſed alij prelati ꝓpter inſufficientiam bene depo
nunẗ ⁊ eccleſiaſti ⁊ ſeculares. xviij. q. ij. ſi quis abbas.
xv. q. vj. alius. ⁊ propter negligentiam. lxxxj. di. dictuꝫ.
ſ̄. de hereti. excōmunicamus in fi. Et no. ꝙ licet omnis
ſufficientia eſſe dicaẗ in papa: ita ꝙ omnia iura in pe/
ctoris ſcrinio ha/
beat. ſ̄. de conſti
tu. c. j. tamen in/
terdum inſuffici/
ens eſſe poteſt vt
hic. ⁊ interdum
eum fallit obli/
uio. xxiij. di. ꝑte/
rea. vbi de hoc. Ro.12.a
ſic ſedes ipa aut
ſanctuꝫ inuenit:
aut ſanctū facit.
quis em̄ ſanctuꝫ
dubitet quē apex
tante ⁊c̄. xl. di. nō
nos. (Et hic ad/ Additio
de ꝙ ibi no. Io.
an.) ⁊ tamen he/
reticus poſſet eſ/
ſe: ⁊ propter he/
reſim deponi. eo. ti. ſi papa. ⁊ poſſet ex multis inſurgere
inſufficientia hec: vt eo. defectu litterature. ex ſenectu/
te: ex infirmitate: vel ſimilibus. Ioħ.an. o ¶ Regen/
dam. Ad quod ex officio teneẗ: vt in ꝓemio hui᷒ libri.
p ¶ Videbanẗ. Et erat ipoꝝ rō motiua: q᷑ q̄ renūciat
renūciare dꝫ in manibus ſupioris: ⁊ aliter matrimoni/
um ſpirituale nō diſſoluiẗ. ſ̄. eo. de renū. admonet. ſed
papa ſupiorē nō hꝫ. ergo renūciare nō pōt. Itē fungiẗ
vice dei: quas vices ſic videẗ oſſib᷒ hr̄e annexas ꝙ a ſe
abdicare nō poſſit. ad hoc de ſta. mona. cū ad monaſte/
rium in fi. (Multe alie rōnes inducunẗ vt. ſ. q᷑ papa/ Additio
tus a ſolo deo eſt. ⁊ q̄ a deo ſunt vł cōmittunẗ: ab inferi
ori tolli nō pn̄t. Ergo papalis dignitas a deo cōmiſſa
alicuius inferioris auctoritate dimitti vel tolli nō pōt.
Item nullus pōt auctoritatē vel ptatē auferre q̄ꝫ ꝯfer/
re nō pōt. ſed papalē auctoritatē nullus ꝯferre pōt: niſi
deus. ergo nec eā auferre ꝙ fieret ſi valeret renūciatio.
multas alias rōnes vide hic ꝑ Io.an.) Sed ꝯriū veꝝ
eſt vt hic vides. ⁊ ꝓbaẗ ex eo: q᷑ Marcellinus renūcia
uit papatui: cui ſbſtitutus fuit Marcellus. xxj. diſ. nūc
aūt. Itē Clemēs renūciauit papatui cui ſucceſſit Lin᷒:
⁊ eo mortuo Clet᷒: ⁊ illo mortuo iteꝝ ſucceſſit Clemens
vt in chronicis. ⁊ vide de hoc. viij. q. j. c. j. hinc diſputat
hic mūdus ⁊c̄. ⁊ hāc opinionē approbauit Io. vij. q. j.
ca. nō aūt. (Daẗ certū exemplū de Cyriaco papa de quo Additio
legiẗ ꝙ cum Vrſula ⁊. xj. milib᷒ ꝟginū martyrizatus ē. Vrſula
ſcribiẗ em̄ ꝺ ipo ꝙ ſibi nocte q̄dā reuelatū eſt ꝙ eſſet cū
illis virginibus palmā martyrij recepturus. Tunc con/
gregatis clero ⁊ cardinalibus oibus inuitis ⁊ ꝑcipue car
dinalibus corā ipis renunciauit dignitati ⁊ officio. Sꝫ
iſte Cyriacus in cathalogo ro. pōtificū nō denominaẗ:
q᷑ creditū fuit ꝑ cardinales ꝙ nō ꝓpter deuotionē ſed
ꝓpẗ oblectamenta virginū papatū dimiſiſſet. Io.an.)
Ad id qđ diciẗ ꝙ renūciatio fieri dꝫ in manibus ſupio
ris: fateor id veꝝ vbi eſt ſupior: ſed hic ꝓpter impoſſi/
bilitatē ſus illud ſeruari nō pōt: ⁊ facit optime. ſ̄. titu.
xxi. indēnitatibus. §. pe. ⁊. ſ̄. eo. lꝫ de vitāda diſcordia.
in fi. (Io. mo. alle. ff. de his que in teſta. deleg. l. xxi. me/ Addi.
lius faẗ ti. ſe. de here. inſti. ⁊ ħ tiberius. Dicit etiā ꝙ ſicẗ
ppł's ro. penes quē erat ſūma ptās lege lata. illā trāſtu
lit in ꝑncipem: inſti. de iur. natu. §. ſed ꝙ principi. Sic
⁊ papa qui hꝫ poteſtatis plenitudinē hac lege lata ce/

dere potuit oneri ꝛ honori Jo.an.) Item inferiores ꝑ/
lati a ſuis ꝑlatis ꝯfirmanť ꝛ inſtituunť. vñ nõ eſt mirꝫ
ſi ſine ipoꝝ licẽtia renũciare nõ poſſunt:ſed papa a ne/
mine ꝯfirmať. vnde ſicut ſine ſuperiore inſtituiť:ita ſi/
ne ſupiore renunciet:ad hoc.ś. de regu.iur.c.j. Jo.an.

ſibi primo vacãs:ꝛ ſic ꝑ fraudes videbať via precludi
ad aliã:ſecus ſi hꝫ lrãs ſup ea quã duceret acceptãdã:
q2 tũc fraus iſta ſibi nõ ꝑcludiſſet viã:qđ eſt verũ niſi
acceptaſſet ꝑmã q̃ vacaret:qđ põt:lꝫ certã ꝛ noiatã ta/
lis acceptare nõ poſſit.j.de ꝯceſ.ꝑbẽ.ne captãde.q2 tũc
ꝑ omnia idem.

a ¶ Predeceſſor. Cũ dignitas va/
cat alias q̃ȝ per mortẽ ſucceſſor
nõ congrue diciť
ꝑdeceſſor:ſed di/
cere deberet ꝑceſ
ſor.ꝑdeceſſor eñ
idẽ qđ ꝑdecedẽs
niſi dicere velis
ꝙ quomodocũqꝫ
vacet ꝑlatura:q̃
ad illã deceſſiſſe
putať:ꝛ eſt exꝑſ/
ſum.vij.q.j.§.ec
ce. in quibus.et
xxxiij.q.ij.§.j.

Predeceſ/ſor
Preceſſor

b ¶ Dũ eiuſdeȝ. Poſtea eñ ipi/
us cõſtitutio nõ
valuiſſet:q2 pon
tifex non erat:vt
infra patebit.

c ¶ Fratribus. Cardinales ergo
fratres vocat:cũ
de ipis ꝑmixtim
loquiť.j. de offič.
lega.officij.

d ¶ Statuit. Credendũ eſt pa
pã hoc referenti.
ś. de teſti.cum a
nobis in fine.

e ¶ Reſignare. Ħ expſſe no. Jo.
vij.q.j.nõ aũt in
glo.magna in fi.
ꝛ facit qđ no.lx/
xix.di. ſi quis pe

a leſtinus papa q̃ntus pre.no/
b ſter:dũ eiuſdẽ eccleſie regimi
ni ꝑſidebat:volens ſuꝑ hoc
heſitationis cuiuſlibet mate/
riã amputare:deliberatione
c habita cũ ſuis fratribꝰ eccle/
ſie romane cardinalibus:de
quoꝝ numero tũc eramus:đ
noſtro ꝛ ipſoꝝ oĩm ꝯcordi cõ
ſilio ꝛ aſſẽſu:auctoritate apo
d ſtolica ſtatuit ꝛ decreuit ro.
e ponti.poſſe libere reſignare.
¶ Nos igitur ne ſtatutum
f g hmõi ꝑ tempis curſum obli/
uioni dari:aut dubitationeȝ
h eãdẽ in recidiuã diſceptatio/
nẽ vlterius deduci cõtingat:
ipm inter ꝯſtitutiones alias
i ad ꝑpetuam rei memoriã de
fratrũ noſtroꝝ ꝯcilio duximꝰ
redigẽdũ. Idẽ. Si in frau/
dẽ expectãtes ꝑmã vacaturã
cum in ꝑrimo crederet pin/
guis vacare:renũciet aliq̃s
tenuẽ quã habebat:nõ teneť
expectãs illam recipe:imo il/
la dimiſſa expectabit aliã ſi/
ne fraude vacantẽ:ꝛ ſi illi re
nũcianti illa pinguis poſtea
cõferebať hoc ipſo ꝓbata ſit
fraus et carebit vtraqꝫ. Jo.

k Si te ꝑbẽdã an. ca. II
vel dignitatẽ in aliq̃ ec
l cleſia ꝑrimo vacaturã aucto
m ritate apo. expectante aliq̃s
n ꝑbẽdã ſeu dignitatẽ tenuem
o obtinẽs in eadẽ fraudulẽter
p q ei renunciet:vt illa primo ſic
r vacãte:ꝑcludať tibi via per
ꝯſequẽs ad obtinendũ ꝑben
dã vel dignitatẽ aliã pingui/
s orẽ:que ꝑ mortẽ alicuius vel
t alias in ipa eccľia crediť ve/
v riſimiliter in ꝑrimo vacatu/
ra:ꝑ renũciationẽ hmõi(dũ/
modo de premiſſa fraude ap/
pareat:ſaltem ꝑ aliquas pro/
x babiles cõiecturas:vt q2 di/
cte renũciationis tẽpe is qui
ꝑbendã vel dignitatem pin/
guiorem habebat:infirmita/
te graui detinebatur:vel ali/
quid aliud imminebat:ꝓpter
qđ illius ꝑbẽda ſeu dignitas
vacare in ꝑrimo ꝓbabiliter
credebať)nullum tibi volu/
mus obſtaculum interponi:
quominus ꝑbẽda vel digni/
tate ꝑdicta ſic fraudulenter
y renunciata omiſſa:poſſis di/

m ¶ Aplica.qđ eſt etiã in caſu de
cre.j.đ ꝑbẽ.hi q.
ꝛ.c.ſi cũ.ꝛ.ś.de
reſcrip.cũ aliqb9
cũ ſi.aliuſ eñ q̃ȝ
papa ad vacatu
ras ꝯ lateraň.cõ
ciliũ ius non tri/
buit:vt.ś.de con
ceſ.ꝑbẽ.c.ij.(de
legatis dic vt.j.
de offi.lega.c.iij.
ꝛ.iiij.Jo.an.)

Additio

n ¶ Dignitatẽ. Singula ſinguľ
refert.

o ¶ In eadẽ.Eccľia.i.in
qua expectãs.et
idem ſi expecta/
bat i ciuitate vel
ꝓuincia:ſi in ea
fieret talis fraus
cum eadẽ ſit rõ.

p ¶ Renunciet. de vacatiõe ꝑ re
nũciationẽ dicit
q2 de illa ad titu
lum.ſꝫ idẽ credo
ſi in fraudẽ occi/
dereť vel depone
reť.ſ.qui tenuem
obtinebat:vt ꝑ/
cluderet expectã
ti via ad pinguẽ
ꝛ ſm hoc dicã ꝙ
expectãs primaȝ
vacaturã:primã
ſi vacat in eius
fraudem recipe non tenetur.

q ¶ Illa. Tenui renũcia
ta.

r ¶ Tibi. Cui debebatur primã et non ſecnnda.

s ¶ Alicuius. Quia valde ſenex eſt:vel infirmus val/
de. Jo.an.

t ¶ Vel alias. Puta quia tractat ille qui
in ſacris non eſt de matrimonio cõtrahendo. Vel quia
electus eſt vt eligi ſperatur in epiſcopum:vel religionẽ
vult profiteri:vel de crimine accuſatur:propter quod
creditur deponendus:vel his ſimilia.

v ¶ Proximo. Idem credo ſi non in proximo:dummodo fraudulen/
ter fiat renunciatio talis:et poſſit id alias cõſtare:quia
ſemper ratio remanet. pone enim quod litteras habeo
ad primam vacaturam et titius:licet non ſperetur de
prima vacatione:tamen quia odio me perſequitur re/
nunciat prebende que valet vnum florenũ:vt ſic me im
pediat in pinguibus ſi vacarent:certe cum eadem ſit ra
tio idem credo.

x ¶ Coniecturas. Nota ꝙ dolus pro/
batur ex perſpicuis coniecturis. (.C.de dol.l. dolum.
cum concor. Joħ.mo.remittit ad id ꝙ plene no.j.de re/
gu.iur.dolo. Jo.an) ꝛ qui eum allegat probare illum
debet.ff.de probatio.l.quotiens.§. qui dolo Jo.an.

Dolus
Additio

y ¶ Omiſſa. Non enim debet acceptare ſi hoc ſciuit:
ſed omittere:vt hic vides Jo.an.

Nota

cunia.xviij.q.ij.q̃ȝ ſit.

f ¶ Tempis. Hinc eſt ꝙ anti/
quoꝝ memoria melius ꝑ ſcripta teneť:ꝛ de hoc vide qđ
no.ś.de ꝓba.tertio.

g ¶ Obliuioni. Omniũ eñ habe
re mẽoriã ꝛ in nullo peccare ꝛč.vt.ś. vt eccle.be.vt no/
ſtrũ.

h ¶ Recidiuã. Qđ eſſe nõ dꝫ:vt.ś.de ver.ſig.ex
ꝑte.ij.cũ ſuis ꝯcor.

i ¶ Memoriã. Facit.j.de re iudi.
ad apoſtolice.in ſupſcꝑtiõe.ꝛ qđ ibi dicã in ꝑma glo.

Sũmaria
Diuiſio

Si te prebendam. ¶ Fraudulenta renũciatio nõ
nocet expectanti:hoc dicit ſm Zeñ. Prima proui
det impetrantibus ꝯ fraudes de quarum coniecturis
ponit exempla ibi:Vt q2. Secunda ibi:Ceterum ꝯuin
cit ꝛ punit fraudulentes.(Et hec q̃ſtio inť q̃ſtiões col/
lectas.in hoc ſtudio fuit prima in ordine diſputata per
dñm Henricũ anglicũ.ponebat tñ terminos ꝙ renũcia
tio ꝛ collatio fuerant facte clãdẽſtine.ꝛ ſuperſundabat
ſolutionẽ ſuam:quare dicebat illas non valere Jo.an.)

Additio

Regula
Scienti ꝛ
ꝯſentienti

k ¶ Si te ꝑbẽdã. Scire debes ꝙ q2 nemo videť frau/
dare eos q̃ ſciũt ꝛ ꝯſentiũt:vt.ff.de reg.iu.nemo videť.
.j.eo.ti.ſcienti.puto nec decre.iſtã nec eiꝰ penã locũ hr̃e:
vbi expectãs ꝯſentit ħ ſciẽs voluit illã tenuẽ hr̃e.pone
eñ qđ plus ſibi placet:ꝓuiſo tñ qđ nõ cõmittať ſimo/
nia. Jo.an.

l ¶ Proximo vacaturam. Debebatur eñ

a ❡ Aliam. Puta nõ vacauit illa de qua ſperabat: ſed alia. b ❡ Debitã. Licet eñi iſta non ſit primo vacans ſed ſecũdo. tñ rõne fraudis ꝑmo vacãs fingit. τ eſt ſi. ꝫ de reſcrip. ſi ꝑpter. eodẽ li. τ in hoc ꝑfert extras rigori ꝑpter fraudem. ad idem. C. de iudi. l. placuit. C. de fur τ ſer. coꝛ. ſi quis ſeruo. τ ꝫ. de re. ꝑmu. ca. vno. τ ſic no. caſum in quo licet ſcribat de ꝑma vacatura. debetur ſcđa. alios caſus habes ad idẽ de ꝑben. c. ij. i fi. eo. ti. qꝛ ſepe. τ c. cũ in eccl'ia. τ c. et cui. τ ꝫ. de re. ꝑmu. c. vno. c ❡ Habita. cui ſemel renũciauit. et ſic repetere nõ poterit. vij. q. j. ꝙ periculoſum. cum ſimilibus. d ❡ Ambita. ſ. ꝑ cupiditatem τ fraudem. τ eſt ſi. ꝫ. de trãſla. licet. τ c. ꝙto. vij. q. j. ſicꝫ eps. (Ber. fac. ff. de diuoꝛ. ſi filia. ꝫ. ſol. ma. l. filie. Jo. mo.) ſuis ꝗ terminis ſit cõſcꝫ ꝯtẽtus nec vltra mẽſuras ſui iuris affectet augeri: vt in ꝑdicto. c. ſicꝫ in fi. ambita aũt ideo carere debet: qꝛ expectãri debet. ſed etiã ſi nõ deberet. puta qꝛ vacauit alia ante illã ob quã fiebat renunciatio. tñ nõ debebat renũcianti qui eã adeptus eſt. cũ iſte finis nõ diſtinguat. τ ad hoc faciunt ꝑdicta iura. [Additio]

[Diuiſio] R Omana. ❡ Sũt tres ꝑtes ſm Hoſtiẽ. τ Jo. mo. Primo reuocat edictũ. Scđo cãm reddit ibi: Quia etiam. Tertio antipophoꝛizat ibi: Sꝫ alia. [Caſus] Caſus. Dũ archieps Remẽſis viſitaret ꝓuinciã Remẽſem τ nõ debito mõ fuiſſet a ſuffraganeis recept⁹: excõicauit eos τ fecit ꝓponi edictũ ꝑ totã ꝓuinciã Remẽſem ꝙ oẽs ſƀditi ipoꝝ ſuffraganeoꝝ adirent ipm ꝓ ſuis cauſis dirimendis. papa Innocẽtius reuocat hoc edictũ. [Additio] (Si reuocauit ad petitionẽ ſuffraganeoꝝ ꝗ excõicati erãt. ħ fecit ex plenitudine ꝑtãt ſm Boati. vel nõ fuit exceptum. vel fuerãt abſoluti. vł forte erãt in hoc rei ꝯuẽti: quia nõ parebãt edicto. Jo. an.) τ dicit ꝙ lꝫ ipi ſuffraganei ꝓ ſuis culpis excõicati ſint. nõ tñ ad ipm archiepm iuriſdictio ipoꝝ deuoluit. cum id cautũ nõ reptat in iure. licet τ alias ꝓ culpis ipſos poſſet debita pena punire. Jo. an. e ❡ Romana. Multas decre. eiuſdem nominis τ auctoꝛis de eadem cauſa que erat inter Remẽſem τ ſuffraganeos habebis in ꝓceſſu huius libri. [Additio] (Nouẽ ſunt ꝑter iſtã. τ Hoſtiẽ. τ Jo. mo. hic illas enumerãt. de offi. vi. de offi. oꝛdi. de fo. cõpe. de teſti. de ap. de cenſi. de pe. τ re. de ſen. ex. romana. Jo. an.) [Additio] f ❡ Publicatũ. Ex ꝑte archiepi Remenſis. g ❡ Subditis. In quos archieps iuriſdictionem nõ habet niſi in certis caſibus exꝑſſis a iure. τ no. ꝫ. de offi. oꝛdi. paſtoꝛalis. (Et hic ꝑ Hoſtieñ. τ Jo. mo. qui etiã ponũt hic verſus quos ipe Hoſti. ponit τ exponit in ſum. de offi. oꝛdi. §. quid ꝑtinet. quos quia ibi habes hic decido ꝓſecutionem ipſoꝝ. Jo. an.) et ideo edictum iſtud reuocare debuit cũ vergeret in preiudicium ſuffraganeoꝝ τ alioꝝ inferioꝝ iuriſdictionem habentium τ ſuũ ius abſoꝛberet. qđ eſſe nõ debet: cũ nõ niſi ꝑ appellationẽ ad ipm queſtiones tales deferant: nec ipe plus iuris ſibi põt vendicare ꝙ̃ ei per canones ſit conceſſuz. de offi. oꝛ. duo ſimul. ix. q. iij. conqſtus. τ. q. ij. c. ij. τ x. q. iij. quia cognouimus. τ x. viij. q. ij. c. j. h ❡ Cauſis. q̃s inter ſe habẽt ipſi ſubditi: non intelligas de cauſis q̃s haberent ſubditi ꝯ ſuffraganeos ipos: qꝛ tũc licitũ eẽt edictũ. xj. q. j. peruenit. τ c. ſi ꝗs cuꝫ clerico. i ❡ Tenerent. hoc dicit qꝛ forte nõ ꝯſtabat an iuſte fuiſſent excõicati. k ❡ Suis. Pro alienis eñi nõ debẽt excõicari: vt xxiiij. q. iij. ſi habes. l ❡ Culpis. Nota ꝙ lꝫ ex ſua culpa excõicatus ſit eps: ita ꝙ iuriſdictionem exercere nõ poſſit: nõ tamẽ ꝑpter hoc ad metropolitanũ ſuũ trãſfert iuriſdictio. ꝫ. de ꝯceſ. ꝑbẽ. quia diuerſitatẽ. ſꝫ ꝑpter negligentiã bene transfert iuriſdictio τ prebendarum donatio de epiſcopo ad archiepiſcopuz: vt ibi. τ ꝫ. eo. ti. ꝑ totum. No. ergo licet in negligentia epiſcopi archiepiſcopus ſuppleat vicem eius: non tamẽ in delicto: τ ꝯcoꝛ. optime. ꝫ. eo. li. de elec. ꝙꝙ. Sed contra ꝫ. de temp. oꝛdi. c. ij. vbi vicini epi ſupplẽt ꝑtãtẽ quã ꝑdidit eps ꝑpter delictũ ſuũ. τ illud ſpãle ꝑpter fauoꝛẽ oꝛdinũ ſuſcipiendoꝝ: in ꝗꝛũ dilatiõe poſſet eſſe periculũ: τ ꝓcedit ex ſucceſſiõe exꝑſſa ipius decre. Itẽ ꝯ ꝫ. de offi. deleg. ſi is cui. vbi ꝑpter delegati excõicationẽ de ſƀdelegato appellat ad primũ delegantẽ. Sol. nõ ſic dependet iuriſdictio epoꝝ ab archiepo ſicut delegatoꝝ pape ab ipo papa: ad hoc. ꝫ. de re iudi. duobus. τ in appellatiõe q̃ habet fieri infra certũ tempus τ ꝓſequi etiã imineret periculũ. ſi ibi ꝑmus delegatus nõ ſuppleret: τ ideo aliud ibi. m ❡ Conceſſum. Sił'e ꝫ. de ſen. ex. is qui. Et no. intelligi ꝓhibitum qđ nõ eſt ꝯceſſum: de temp. oꝛdi. dilectus. de tranſla. inter. vbi de hoc. τ facit ad ea que notant de diſpenſatione epiſcopoꝝ. ꝫ. de iudi. at ſi clerici. τ l. di. in ſumma. τ ca. miroꝛ. Jo. an. n ❡ Pena. Scđm qualitatem delicti vel cauſe. ꝫ. de offi. deleg. ſane. j. [Que pena ſit iponẽda]

G Randi. ❡ De hac decre. fecit additionem Guil. in Spe. de feu. §. ij. in fine. [Diuiſio] Et primo ponit mandatum. Secundo dat ipius executores ibi: Alioquin. Tertio proteſtatur ibi: Per hoc. Et prima pars continet quattuoꝛ. Nam premiſſa coadiutoꝛis commendatione τ ad quid detur et ſublatis obſtantibus mandat illum prius recipi. Secũdo ſibi pareri. Tertio ibi: Suffragari. Quarto de redditibus illi reſponderi. Jo. an. [Caſus] Caſus. o ❡ Grandi. Rex Poꝛtugalie negligens erat et remiſſus circa regnum et ſubditos eius prodi/

---

a ctã pinguioꝛẽ: cũ eã vel aliaz ſi prius ipſam vacare contingerit auctoꝛitate prefata libe b re petere: veluti tibi debitam τ habere. Ceterum ſi ꝑdicto renuncianti hmõi prebenda vel dignitas pinguioꝛ foꝛſitã conferat: eoipſo dicta fraus intelligat eſſe probata: τ idẽ c renuncians: habita omnino d careat τ ambita. De ſupplenda negligentia prelatoꝛum.

Innocentius. iij. Iuriſdictio ſuffraganei excõmunicati ad metropolitanum nõ deuoluitur. Joh. an. ca. I

e R Omana eccl'a: τ ꝫ. Edictum vero per f Remeñ. prouinciã g publicatũ vt a ſƀ/ h ditis epiſcopoꝝ ipſius ꝓuincie: ꝓ audiendis τ terminan h dis eoꝝ cauſis: libere ad Remeñ. curiaz accedat penitus i reuocam⁹. ❡ Quia etiã ſi te k nerent ijdem epi ꝓ ſuis cul l pis vĩculo excõicatiõis aſtricti: nõ tñ ex culpis ipis (cum m id nõ inueniat a iure conceſſum) ad Remeñ. archiepm iuriſdictio deuolueretur eoꝛuz. n ❡ Sꝫ alia forte ꝓ illis pena ipſis canonica poſſet infligi.

Idem baronibus τ comitibus regni Poꝛtugalie. Si ille qui preeſt eſt negligens et remiſſus debet ſupioꝛ illi dare idoneum coadiutoꝛez. hoc dicit. Jo. an. ca. II

o G Rãdi nõ imerito: τ ꝫ.